

Đi Du Thuyền Trên Sông Rhin - Phần 2

Hương Dương txđ

Ngày thứ 2: Thăm Viếng Breisach (Đức Quốc)

Sáng sớm hôm sau, 6:00 am chúng tôi đã phải ra khỏi giường - sợ ngủ quên chúng tôi đã nhờ gọi báo thức nhưng kỳ thực khoảng 3:00 am chúng tôi đã thức giấc - vì múi giờ thay đổi so với bên Mỹ, cả đêm vẫn chỉ ngủ được có vài tiếng – làm công việc vệ sinh rồi 7 giờ xuống nhà hàng (restaurant) ăn điểm tâm. Điểm tâm rất thịnh soạn, có thể ăn những món bày trên bàn - đủ mọi thứ món tha hồ lựa chọn như sà lát nguội (pasta, cole slaw...), thịt rọi chiên giòn (bacon), dồi chiên hay luộc (sausages), thịt nguội đủ loại (jambon, xúc xích, fromage, paté...) salad tươi đủ thứ, cà chua, dưa leo, oliu, bánh mì chiên giòn, đủ thứ dầu dấm (dressing), đủ loại trái cây khô (nhô, apricot, chà là (date) xung chín (fig) trái cây tươi – nho cam táo lê quít kiwi nguyên trái, dưa/dưa dầu, dưa tây và đặc biệt nhất là hồng giòn thái sẵn - đủ loại yogurt, oatmeal đã nấu thành cháo, đủ loại bánh mì để bên một cái thớt để thực khách lấy dao tự cắt, cả khay bánh mì nhỏ bằng nắm tay em bé, cả khay bánh croissant và các loại bánh danish, có cả pancake, có lò nướng bánh đặt ngay bên để tự làm nóng sandwich... Có một đầu bếp đứng ngay nơi quầy buffet làm món pasta nóng với cheese và thịt jambon hay các loại trứng tráng, trứng ốp la... Thực khách khó tính không thích ăn những món dọn sẵn cứ ngồi tại bàn, có nhân viên hầu bàn đến đưa tờ thực đơn cho chọn những món nóng làm trong nhà bếp mang tới tận nơi. Tất nhiên cà phê và nước cam thì được serveuses đến bàn rót, khỏi đi lấy. Đa số nhân viên dọn hầu bàn là những người da trắng ở những vùng Đông Âu như Slovenia, và những nước nhỏ trước trực thuộc liên xô như Armenia... một số ít là người Phi Luật Tân.

Ăn sáng xong, đến 8:30am ai nấy xuống phòng đại sảnh để chuẩn bị xuống bến đi chuyến đi chơi (excursion) đầu tiên. Mỗi người được phát một tấm thẻ nhựa mang con số chỉ mình thuộc nhóm nào như 32A, 32B, 32C, 32D, 32E và 32F. Mỗi nhóm chừng 35 người sẽ đi chung một xe bus. Người dẫn đường sẽ cầm một tấm bảng đồ ghi số nhóm đó đưa tuốt lên cao và mình cứ nhìn tấm bảng đó mà đi theo nhóm mình. Ngoài ra mỗi người được một tấm danh thiếp một mặt là hình và giòng chữ Viking River Cruises và mặt bên kia có tên mình và số phòng viết bằng bút mực nguyên tử. Lúc về phải trao lại tấm danh thiếp này cho nhân viên hãng tàu hầu kiểm tra sự có mặt của mình trên tàu trước khi tàu rời bến đi nơi khác. Hôm đầu tiên đi chơi về tôi không biết là phải trả tấm danh thiếp nên đến tối nhân viên tàu gọi lên phòng xem chúng tôi đã về tàu hay chưa. Nếu không có mình ở trong phòng để trả lời thì có nhân viên sẽ đi khắp tàu tìm kiếm cho tới khi tìm ra người bị tình nghi là đã bỏ trốn hay bị bỏ rơi tàu mới rời bến.

Đúng 8:30am chúng tôi rời tàu và ngay trước mắt có 4 chiếc xe bus hai bên hông xe sơn trắng với hàng chữ Viking Cruises và hình vẽ lớn phong cảnh những nơi Viking có du thuyền chạy trên sông. Nghe nói vài năm nữa Viking sẽ tổ chức du thuyền chạy trên những con sông bên Mỹ - Mississippi, Columbia, Hudson, Erie Canal - khi đó các hãng du thuyền Mỹ sẽ bị cạnh tranh gay go vì giá đi Viking chỉ bằng 1/2 giá đi các American Cruises.

Chúng tôi leo lên chiếc xe bus có tấm bảng 32A trên tấm kính phía trước để đi thăm những Cánh Rừng Đen (Black Forests) tại Breisach. Breisach là một thành phố Đức Quốc với khoảng 17 ngàn dân cư nằm dọc theo con sông Rhin nằm giữa Freiburg và Colma cách xa Basel 60 cây số. Một con cầu bắc ngang sông Rhin nối liền với cố thành hình ngôi sao Neuf Brisach – do viên kỹ sư đại tướng Vauban xây cất, nay được Unesco coi như là một trong những di sản của thế giới - của vùng Alsace, Pháp Quốc. Breisach nằm trên một vùng cao

nhìn xuống thung lũng nơi trồng nho và có những rừng cây xanh thẫm mang tên là “Rừng Đen” – Forêt Noire/Black Forest - trải dài sang tới tận Alsace. Vì cận Pháp nên dân vùng này có cùng thứ đam mê của người Alsacien là uống rượu plonk (thứ rượu chát rẻ tiền). Breisach đã gần như bị tàn phá hoàn toàn (85%) trong trận thế chiến thứ hai và đã được xây dựng lại tốt đẹp giống như trước. Thành đường nổi tiếng xây nửa theo lối kiến trúc Roman, nửa Gothic có tên là St Stephansmünster là nơi có bức tranh “Phán Xét Cuối Cùng” (The Last Judgment) do Martin Schongauer thực hiện vào năm 1491 và chiếc bàn thờ tuyệt đẹp ba mảnh có tranh trạm trổ (triptych) bằng gỗ cây đoan (linden) có từ 1526, thánh đường nằm trên đỉnh đồi ngay trung tâm Breisach..

Trên xe đã đầy người ngồi chờ xe lăn bánh. Chúng tôi phải ngồi tuốt phía sau xe và sau chúng tôi thêm hai cặp lên xe ca sau đó người dẫn đường đi kiểm tra xem đã đủ người chưa, rồi ra lệnh cho xe khởi hành. Xe đi ra khỏi khu vực thành phố qua

những cây cầu, bỏ qua những xa lộ để tiến vào những con đường nhỏ liên tỉnh, qua những vùng nông thôn trồng cây ăn trái, những vườn nho...những nhà máy làm đồ hộp, những vùng đồng quê xanh tươi, đồi núi, Xe

chạy vòng vo tam quốc trên country roads xem cảnh đồng quê Đức Quốc - Đường xá, cầu cống, nhà cửa, tại nước Đức rất sạch đẹp, tân tiến, to lớn, thảo nào nước Đức là số 1 của Âu Châu - gần 1½ tiếng đồng hồ tới khu Rừng Đen (Black Forest) nổi tiếng của nước Đức, một khu rừng được kể tới trong những truyền thần tiên Grimm (Grimm Fairy tales) với bao nhiêu kỳ bí, huyền thoại, và những lời thần chú, nơi hai nhân vật Hansel và Gretel bị mụ phù thủy lừa tới và nơi con chó sói tên Little Red Riding Hood lúc nào cũng rình mò trong bóng đen của những cây cối và bụi rậm. Xe tiếp tục chạy cả nửa tiếng mà tôi vẫn thấy những ngọn đồi trồng cây linh sam (fir) cao vút một màu xanh đậm, những thung lũng hẹp sâu nằm giữa hai sườn núi, những thác nước từ trên cao đổ xuống, hơi nước bốc lên mờ mịt và những con sông ngoằn ngoèo ở tuốt xa, nơi chân trời. Xe chạy qua những nhà máy xé gỗ xen lẫn những toà nhà xây bằng thân cây cưa

đôi của những nông trại nuôi bò, những con bò sữa mập thù lù đen với những vết khoang màu trắng, những nhà nghỉ mát (resorts) và nhà tắm hơi (SPAs) sang trọng và những thị trấn nhỏ nằm giữa những đồi núi...

Cả bốn xe đậu lại 15 phút trên một đỉnh đồi cho thiên hạ xuống chụp hình vùng núi non, cảnh thung lũng, mọi người chồm chân sau gần hai tiếng ngồi trên xe, tò ra đi khắp nơi thăm thú ra về khoái lắm nhưng kỳ thực phong cảnh nơi đây cũng chẳng có gì đặc biệt. Sau khoảng thời gian dừng chân ngắn ngủi, thiên hạ đã vượn vai, giãn gân giãn cốt rũϊ chân, thì mọi người lại leo lên xe tiếp tục chạy thêm chừng 20 phút nữa thì tới một khu bán đồ cho du khách có hai ba cửa hàng lớn bán đồng hồ cuc cu (cuckoo clocks) là loại đồng hồ cứ tới giờ thì hai cánh cửa sổ trên

mặt đồng hồ mở ra rồi một con chim cu xuất hiện kêu “cú cu, cú cu...”, bán đồ thủy tinh và đủ những món hàng kỷ niệm bên cạnh là một khách sạn và nhà hàng ăn uống khá rộng lớn. Phía sau khu vực buôn bán này là một cầu dẫn nước có từ thời trung cổ cao chót vót tới tận lưng trời thỉnh thoảng lại có một chiếc xe lửa chạy qua...

Chúng tôi ở lại đây chừng 1 tiếng đồng hồ để du khách mua đồ về làm quà hay ngồi uống bia, cà phê, ăn món bánh ngọt đặc biệt mang tên vùng này là Gâteau Rừng Đen - Black Forest Gâteau – hay nộm thịt đuôi heo hun khói hay phơi gió ba bốn tháng trời mới thành món Jambon Rừng Đen (Black Forest Ham - tiếng Đức là Schwarzwald Schinken) với ly rượu sâm banh Đức hay vài món Đức đặc biệt khác của Vùng Rừng Đen này. Cứ mỗi giờ, chiếc đồng hồ khổng lồ nằm bên hông của căn nhà bán đồng hồ cú cu lại trở lên bản nhạc xập xình và cái bánh xe gỗ trên đó có hình tượng những cặp nam nữ ôm nhau lại quay và từng cặp xuất hiện quay tròn như đang nhảy đầm rồi lại biến sau bức tường, thế là du khách bu đồng lại chỉ chỗ trầm trồ thích thú....

Rồi tới lúc mọi người lên xe để trở về tàu lần này xe đi lối xa lộ nên chỉ chừng nửa tiếng đồng hồ sau là về đến nơi. Xe đi qua những khu vực thành thị nhà cửa đường xá khá lớn đẹp, đặc biệt là nơi nào thì cũng có những tòa nhà cổ xưa xây cất từ những thế kỷ trước.

Về đến tàu đã hơn 12 giờ trưa, chúng tôi chỉ kịp xuống phòng cất hành trang, rửa mặt cho tỉnh táo rồi lên nhà hàng (restaurant) dùng bữa cơm trưa. Sau đó vì no nê và có uống tí rượu vang lúc ăn và vì giờ giấc bên Âu Châu chưa quen đêm không ngủ được cho đủ giấc nên chúng tôi buồn ngủ quá, bèn về phòng nghỉ ngơi trong khi những người khác Mỹ trắng và người Âu Châu vẫn khỏe khoắn nên hoặc lại đi chơi - tự đi

thăm thành phố hay tham gia một tour khác phải trả tiền - đi thăm thành phố Colma cách Breisach 20 cây số - hoặc họ lên trên phòng nghỉ (lounge) nghe nhạc uống rượu, nói chuyện hay nhìn trời nhìn đất...

Ngủ dậy đã 5 giờ chiều, chúng tôi lên Lounge ngồi chơi, mang theo chiếc laptop để vừa nghe nhạc vừa check mail. Thỉnh thoảng tôi lại sách máy hình lên sân thượng đi loanh quanh chụp vài tấm hình, nhìn trời nhìn đất, ngắm cảnh, nhìn những con thiên nga bơi trên dòng nước của con sông Rhin...

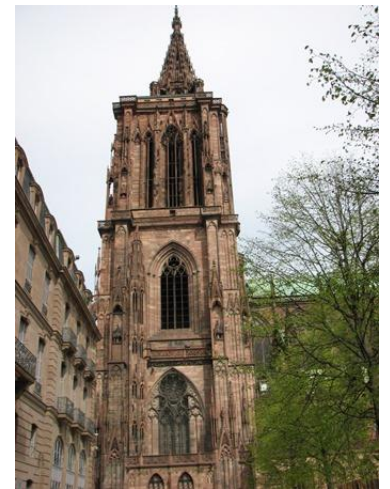

6:30 chiều, chúng tôi xuống restaurant ăn bữa cơm tối. Ngồi bên cửa sổ nhìn ra con sông Rhin, tôi chợt nghĩ sông này không rộng bằng con sông Cửu Long bên nhà và chạnh lòng nhớ quê hương. Con tàu đã chuyển động đi tới thành phố Strasbourg ở miền Đông Bắc nước Pháp. Tôi chưa đi Strasbourg bao giờ nhưng ngày xưa học địa lý nước Pháp thì cái tên Strasbourg thật quen thuộc, giờ chỉ nhớ nó nằm trong vùng Alsace Lorraine, một thời đã bị Đức Quốc chiếm đóng. Người hầu bàn rót rượu, đưa menu cho thực khách chọn món ăn, ngày hôm nay thức ăn chọn lọc hơn, ăn vừa miệng hơn, bạn đồng hành ngồi ăn cùng mỗi ngày mỗi khác nên phải tự giới thiệu và nghe họ giới thiệu họ với mọi người... Họ thấy chúng tôi là người Á châu – ít oi trên con tàu, dưới chục người Trung Hoa, dăm người Nhật, vài người Đại Hàn... - nên hoan hỉ tiếp đãi và khi nói mình là người Việt Nam thì họ tò mò hỏi chuyện về đất nước xa xôi đó, quê hương mà tôi yêu quý nhất trên đời... Ăn xong đã hơn 9 giờ tối, trong khi thiên hạ lên lounge khiêu vũ thì chúng tôi rút về phòng riêng, nằm coi TV khoảng nửa tiếng đồng hồ xem tin tức của CNN và BBC rồi đi tắm trước khi đi ngủ cho khỏe, chuẩn bị cho ngày hôm sau...

Ngày thứ 3: Thăm Viếng Strasbourg (Pháp Quốc)

Bốn giờ sáng hôm sau, tôi đã tỉnh dậy. Tò mò nhìn qua cửa sổ, tôi thấy chiếc du thuyền Hlin chưa tới bến, máy vẫn ro ro chạy, con tàu vẫn chuyển động nhẹ nhàng trên nước sông Rhin, lâu lâu lại có tiếng động và chiếc du thuyền rung chuyển như va phải tảng đá ngầm hay sao đó... Tôi cố nhắm mắt ngủ lại mà không được, vẫn vì giờ giấc trái cựa, trong đầu thì lo lắng cả ngày hôm đó sẽ buồn ngủ, không còn hứng chí xem cảnh. Đến 6:30 am chúng tôi lên phòng ăn thì chưa mở cửa, bèn lên tuốt trên sân thượng nơi đây mỗi sáng từ 6:00 am đã có điểm tâm nhẹ (Coffee breakfast) cho những ai dậy sớm và không muốn ăn nhiều nặng bụng. Gọi là điểm tâm nhẹ nhưng cũng có thịt nguội, phô mai bánh mì sà lát, bánh croissant, bơ-confiture, oatmeal, sữa, yaourt, trái cây đủ loại, nước trái cây, cà phê..., chỉ có khác là phải tự lấy thức ăn lấy, trừ cà phê nước cam thì có người đến bàn rót cho mình. Ăn ở đây sướng là được thấy cảnh bình minh, gió mát hiu hiu (đúng ra là hơi lạnh vì là sáng sớm tháng Tư) tha hồ vừa uống cà phê vừa nhìn trời nhìn đất. Khoảng 8 giờ trời đã sáng trưng tôi thấy chiếc Hlin đi chậm lại rồi từ từ tấp vào bờ, nó tới đậu vào một bến tàu và tôi thấy quang cảnh trên bờ giống như một công viên với một toà nhà lớn có vẻ xưa lắm và một cột cờ và một bức tượng.

8:20 am chúng tôi trở xuống phòng đón khách nơi sẽ xuống bến, chuẩn bị ra xe đi thăm Strasbourg. Strasbourg, thủ đô của vùng Alsace ở phía Đông nước Pháp, là nơi đặt trụ sở của nhiều cơ chế của Cộng Đồng Âu Châu như Quốc Hội, Hội Đồng Âu Châu và Toà Án Nhân Quyền và nhiều cơ chế khác. Trên phương diện lịch sử thì dân vùng Alsace trong đó kể cả Strasbourg nói tiếng Đức nên mới có cái tên Đức Strasbourg như vậy. Thành phố Strasbourg không thôi có khoảng 300,000 dân cư nhưng nếu kể cả ngoại ô thì số dân là khoảng 470,000. Tuy nhiên nếu kể cả những tỉnh bao quanh (metropolitan area) thì số dân lên tới khoảng 800,000 (lớn thứ 9 nước Pháp) và nếu cộng thêm thành phố Đức Ortenau bên cạnh thì số dân là khoảng 900,000. Du khách tới thăm Strasbourg thích viếng trung tâm thành phố mệnh danh là “Hòn Đảo Lớn” (La Grande Île), một vùng được Unesco công nhận là Di Sản của Thế Giới vào năm 1988. Strasbourg có một nền văn hóa vừa Pháp vừa Đức, vừa Công giáo vừa tin lành, và trong nhiều thế kỷ Strasbourg là cây cầu hòa hợp giữa hai nước Pháp và Đức, thông qua Viện Đại Học Strasbourg là viện đại học lớn thứ nhì của Pháp Quốc. Ngoài La Grande Ile với những con đường quanh co nhỏ hẹp hai bên có những dãy nhà gỗ tương tự như những nhà thấy ở vùng Normandie, những quán rượu cổ xưa ven những con rạch nhỏ nước chảy ào ào và những kênh đào với những du thuyền chở khách đi thăm viếng thành phố, du khách đến Strasbourg không thể không đi trên những con đường lát những hòn đá xanh hình chữ nhật (stone paved streets), hai bên là những quán hàng bán những sản phẩm đặc biệt của vùng Alsace để đến viếng Đại Thánh Đường Strasbourg, một nhà thờ xây theo lối kiến trúc Gothic thuộc loại đẹp nhất nhì thế giới.

Thuyền đậu ở phía thanh phố Kehl thuộc Đức Quốc, chúng tôi phải đi bộ hơi xa qua một công viên khá rộng mới tới nơi xe bus đậu bên lề đường. Chúng tôi lục tục leo lên xe, nơi cô hướng dẫn viên nhỏ bé người Pháp đã chờ sẵn. Xe bus chuyển bánh, đi một quãng ngắn rồi quay đầu đi ngược trở lại, băng cây cầu mang tên Cầu Âu Châu (Pont de l'Europe), chưa đầy 5 phút sau sang tới bên kia là Strasbourg.

Xe tiếp tục đi trên xa lộ N4 khoảng chừng 15 phút mới quẹo vào thành phố Strasbourg.

Xe chạy theo một con đường ven theo con kênh, con kênh này chày theo con đường mang tên quai des Belges khoảng năm mươi phút rồi tới đuôi kênh, có tên là Bassin des Remparts, xe quẹo trái sang con đường de Boussingault tới một khu nhà giàu với toàn những nhà villa đẹp và to lớn chắc phải cả chục phòng ngủ. Tự nhiên tôi nghĩ có lẽ trong những căn nhà đó phải chia ra làm nhiều appartements cho nhiều gia đình ở chứ một gia đình làm sao ở cho hết. Đường xá Strasbourg đẹp rộng rãi, xe cộ không đông lắm vì khu bờ kênh và khu Boussingault này là khu nhà ở (quartier résidentiel) Hết đường này xe quẹo phải sang đường Francois Xavier Richter đi một quãng rồi bắt trái sang Quai Jacoulot chạy một đoạn khá dài rồi quẹo trái Avenue de L'Europe nơi

có Lâu Đài Âu Châu (Palais de L'Europe còn gọi là Conseil de L'Europe), một toà nhà to lớn mênh mông phía trước có cột cờ của tất cả những quốc gia thuộc Cộng Đồng Âu Châu. Trên nóc nhà mỗi quốc gia được tượng trưng bằng một tượng hình một bảng dựng đứng lên trời, vẫn còn chỗ chừa cho những quốc gia sẽ gia nhập Cộng Đồng trong tương lai... Xe bus chạy vòng quanh khu Lâu Đài Âu Châu để du khách chúng tôi có thể chụp thêm hình. Sau đó xe chạy trên Boulevard de l'Orangerie, tôi thấy hai bên đường trồng những cây (không biết cây gì thân sần sùi xương xẩu to bằng cả vòng tay trụ cành lá (chỉ còn lờm chờm nhưnh cành lá non), trên đỉnh mỗi cây có một con cò (hay con vạc con nông?) làm tổ to tướng trông thật lạ mắt, tôi nghe người dẫn đường nói cảnh này đặc biệt của vùng Alsace, vùng có tổ cò này có công viên tên là Park de l'Orangerie (vườn Cam). Nghe nói riêng khu vực này có khoảng 30 tổ cò, còn tại nguyên thành phố Strasbourg thì có trên 100.

Sau đó xe đưa chúng tôi đi xem trung tâm thành phố: Tòa án Thành phố (Palais de Justice), Công Trường Cộng Hoà (Place de la République), Toà Thị Trưởng (Hotel de Ville) rồi từ từ đi tới khu vực có Đại Thánh Đường Thành Phố (Cathédrale de Strasbourg). Xe đi quanh co một hồi tới một bờ kênh đậu lại thả chúng tôi xuống để chúng tôi đi bộ tới viếng Thánh Đường. Ngồi trên xe đang chạy tôi không kịp chụp những tấm hình mong muốn, vả lại chụp qua kính cửa xe thì hình vừa mờ vừa có những ánh (reflets) kính, lên ảnh có những vết ánh sáng trông thật bực mình. Chính vì vậy khi đi thăm một thành phố mà muốn chụp hình thì phải chịu khó đi bộ.

Chúng tôi xuống xe, đi một quãng qua cây cầu hai bên có hai cái tháp đồ xô tới đập nước Vauban, nơi đây có nhà xí công cộng để cho đoàn người ai cần dùng thì dung, chừng mười phút sau chúng tôi đi trở lại để đi dọc theo bến Tiểu Pháp Quốc (Quai de la Petite France) vừa đi vừa nghe người hướng dẫn nói thao thao bất tuyệt về lối kiến trúc cổ xưa của những căn nhà hai bên bờ con kênh, nhà làm bằng những cây gỗ lớn bắt thẳng bắt chéo, một lối kiến trúc tương tự như những nhà tôi đã thấy nơi vùng Normandie - đã nói ở trên.

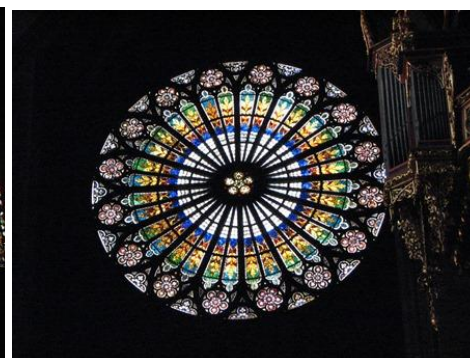
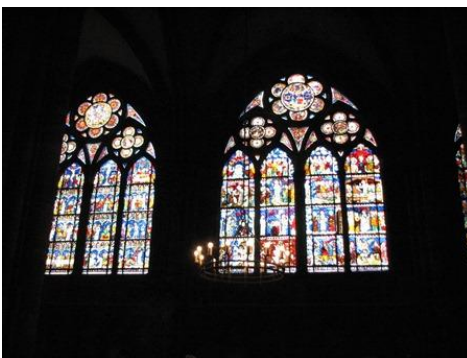
Trên kênh có nhiều chiếc tàu mui kính chở du khách chạy tới lui, trông thấy thích con mắt. Chúng tôi đi hết Quai de la Petite France, quẹo sang Rue des Moulins bằng cây cầu St Martin đi vòng vo tam quốc qua những con hẻm nhỏ hai bên có những khách sạn nhỏ, quán nước, tiệm ăn, tiệm bán phomai và nougat tiếm bán các

loại bánh thổ sản - chủ nhân các tiệm bánh, thấy du khách đứng nhìn hay đi qua, đem một khay những miếng bánh cắt nhỏ ra mời ăn thử để chào hàng - , tới Place de Gutenberg nơi có cái tượng của ông này. Gutenberg là một nhà ấn loát người Đức sống vào thế kỷ thứ 15, ông là người đã có công chế ra máy in ép bằng gỗ và dùng mực in có pha dầu. Gutenberg sinh trưởng ở Mainz bên Đức nhưng tới năm 1411, có một cuộc nổi dậy ở Mainz nên ông bỏ xứ sang Strasbourg lập nghiệp một thời gian.

Từ Place Gutenberg tới Công Trường Thánh Đường chỉ còn chừng vài trăm thước, chúng tôi băng qua con đường rue des Serruriers, như vậy đi từ chỗ xuống xe bus tới nơi có nhà thờ chúng tôi đi cũng mất hơn hai mươi phút.

Khi tới nơi đây người hướng dẫn nói ai muốn đi theo cô vào xem bên trong nhà thờ thì đi theo cô ta, ai không muốn xem thì hẹn một giờ sau ở nơi cổng nhà thờ, nhưng tôi nghĩ tất cả mọi người đều theo cô đi viếng nhà thờ. Nhà thờ tối thui đồng người như kiến kẻ vào xem người vào cầu nguyện. Nhà thờ Strasbourg khác lạ là không có băng ghế dài từng hàng cố định như những nhà thờ khác thường có mà chỉ có từng chiếc ghế xếp thành hàng dài hai bên cung thanh đường. Mọi người đi theo người hướng dẫn nghe cô kể lịch sử của nhà thờ, của từng bức tượng, bức hình, từng nơi trong nhà thờ....

Tôi không thích nghe nên đi loanh quanh chụp hình chơi - nhưng tối thui nên hình xấu như ma lem - , ngắm nghĩa những cột, những cửa sổ muôn màu làm bằng những mảnh kính ghép lại thành những hình các bậc

thánh tuyệt mỹ. Trong nhà thờ cũng có một chiếc đồng hồ to lớn tựa như loại đồng hồ cú cu, cứ mỗi giờ có tiếng nhạc trỗi lên và có tượng những ông thánh hiện ra nơi một cửa sổ trên cao.

Thời gian một giờ trôi vèo, cả đoàn lại cùng nhau đi ra khỏi nhà thờ, sau đó cô hướng dẫn thông báo chúng tôi được 40 phút tự do đi dạo quanh đó, đi xem cảnh hay đi ngắm đồ tùy ý. Chúng tôi đi quanh quần trên những con đường nhỏ hai bên là những tiệm ăn quán nước hay những tiệm bán những món hàng đặc biệt của vùng Alsace, mua về để làm kỷ niệm hay để dùng, nhưng chúng tôi quá mỏi chân nên chỉ đi chừng 15 phút là trở về nơi hẹn. Nói cho đúng ra thì cũng chẳng có gì để xem hay để mua, có mua quà về cũng không có chỗ trong nhà để trưng bày, thức ăn thô sản thấy cũng thèm nhưng không tha về được vì chúng tôi sau chuyến đi du thuyền này còn tính đi chơi nhiều nơi khác...

Chờ mãi rồi cũng tới giờ mọi người tụ tập tại nơi đã hẹn trước, cả một vùng đầy du khách đứng chờ vì riêng khách của Viking cũng đã tới năm bảy tốp (nhiều tốp thuộc những thuyền Viking khác) chưa kể những du khách đi đường bộ của các hãng du lịch thập phương. Người hướng dẫn tới đưa chúng tôi tới bến xe, nơi các bus đợi chờ du khách, nơi đây cứ chuyến xe này chạy đi thì lại có xe khác tới chiếm chỗ. Lên đến trên xe, hai chân tôi mỏi ròi, tôi đã lại vừa phải cuộc bộ gần 1/2 tiếng đồng hồ để tới bến xe này. Chỉ 15 phút sau là chiếc bus về đến gần bến tàu, lại đi bộ thêm năm bảy phút nữa mới tới con tàu, mệt ời là mệt!

12:30 pm chúng tôi lại xuống restaurant ăn bữa trưa. Sau đó trong khi một số người book tour đi bộ xem phố xá Strasbourg và đi uống thử những loại rượu vang của xứ Alsace thì chúng tôi ở lại tàu chơi loanh quanh, tới 4:30 pm đi xem biểu diễn làm bếp, 5:30 pm lên lounge uống cocktails, 6:30 pm nghe Giám đốc chương trình (program director) thuyết trình về những chuyến đi ngày hôm sau, rồi tới tối lại đi ăn bữa tối, rồi sau đó đi ngủ sớm để hôm sau đi thăm Heidelberg.